

МІНІСТЕРСТВО ОСВІТИ І НАУКИ УКРАЇНИ
ОДЕСЬКИЙ НАЦІОНАЛЬНИЙ ТЕХНОЛОГІЧНИЙ
УНІВЕРСИТЕТ

ЗБІРНИК ТЕЗ ДОПОВІДЕЙ
82 НАУКОВОЇ КОНФЕРЕНЦІЇ
ВИКЛАДАЧІВ УНІВЕРСИТЕТУ

Одеса 2022

Наукове видання

Збірник тез доповідей 82 наукової конференції викладачів університету
26 – 29 квітня 2022 р.

Матеріали, занесені до збірника, друкуються за авторськими оригіналами.
За достовірність інформації відповідає автор публікації.

Рекомендовано до друку та розповсюдження в мережі Internet Вченою радою
Одеського національного технологічного університету,
протокол № 13 від 24.05.2022 р.

Під загальною редакцією Заслуженого діяча науки і техніки України,
Лауреата Державної премії України в галузі науки і техніки,
д-ра техн. наук, професора Б.В. Єгорова

Укладач Т.Л. Дьяченко

Редакційна колегія

Голова

Єгоров Б.В., д.т.н., професор

Заступник голови

Поварова Н.М., к.т.н., доцент

Члени колегії:

Безусов А.Т., д-р техн. наук, професор
Бурдо О.Г., д-р техн. наук, професор
Віннікова Л.Г., д-р техн. наук, професор
Гапонюк О.І д-р техн. наук, професор
Жигунов Д.О., д-р техн. наук, професор
Іоргачова К.Г д-р техн. наук, професор
Капрельянц Л.В., д-р техн. наук, професор
Коваленко О.О., д-р техн. наук, професор
Косой Б.В., д-р техн. наук, професор
Крусір Г.В., д-р техн. наук, професор
Мардар М.Р., д-р техн. наук, професор
Мілованов В.І., д-р техн. наук, професор
Павлов О.І., д-р екон. наук, професор
Плотніков В.М., д-р техн. наук, професор
Станкевич Г.М., д-р техн. наук, професор
Савенко І.І., д-р екон. наук, професор
Тележенко Л.М., д-р техн. наук, професор
Ткаченко Н.А., д-р техн. наук, професор
Ткаченко О.Б., д-р техн. наук, професор
Хобін В.А., д.т.н., професор
Хмельнюк М.Г., д-р техн. наук, професор
Черно Н.К д-р техн. наук, професор

Явище це, як і крадіжка, у моральному аспекті злочинне й засуджуване, у багатьох країнах суворо каране, особливо якщо скоєно військовими.

Але тільки у росії це явище юридично відсутнє. Його немає ні в кримінальному, ні в адміністративному кодексі рф. Немає його й у офіційній юридичній практиці рф .

Зазвичай мародери привласнюють чуже майно в той момент, коли воно тимчасово або назавжди втрачає власників (війна, стихійне лихо). І прикладів цього в нашій країні, та й у світі достатньо.

Термін «мародерство» походить від французького слова *maraudeur*, що перекладається як «грабіжник».

Суть цього злочину полягає у привласненні чужого майна на полі бою або використання трагічних обставин, катастроф, бойових дій для власної наживи шляхом пограбування людей, в тому числі вбитих або поранених.

Мародёрство – викрадення на полі бою речей, що знаходяться при вбитих чи поранених (стаття 432 Кримінального кодексу України від 05.04.2001 № 2341-III) [1].

Предметом мародерства може бути тільки приватне майно (гроші, годинники тощо) вбитих чи поранених, незалежно від того, до якої армії вони належать. Зброя, боєприпаси, документи, що містять відомості військового характеру, інші речі, придатні для використання під час ведення військових дій, не є предметом цього злочину.

За мародерство в Україні передбачена кримінальна відповідальність, що зазначено у Кримінальному кодексі України у статті 432.

Крім того, мародерство розглядається як злочин не тільки на рівні національного законодавства, але й визнається міжнародним правом як військовий злочин міжнародного характеру.

В минулому столітті, законодавством різних країн світу, мародерство визнавалось одним з найстрашніших злочинів, за який передбачалось покарання у вигляді смертної кари через розстріл. На сьогоднішній день, згідно з чинним законодавством України, за мародерство можна отримати покарання у вигляді позбавлення волі на строк від п'яти до десяти років.

Таким чином, мародерство – це військовий злочин, який полягає у таємному або відкритому викраденні або грабежі речей осіб, які зазнали тяжких поранень або померли на полі бою (враховуючи місцевість, що зазнала бомбардування або обстріли). Також під мародерством можна розуміти розкрадання майна під час евакуації.

Як зазначалося вище, міжнародне право розглядає мародерство більш широко та включає в себе використання безпорадного стану мешканців певних територій під час бойових дій для грабежу та розбою. Важливою особливістю мародерства виступає здійснення цього злочину шляхом насильства.

Коротко підсумовуючи вищезазначене, можна дійти висновку, що мародерство – це особиста матеріальна нажива на чужому горі.

Література

1. Кримінальний кодекс України .<https://zakon.rada.gov.ua/laws/show/2341-14#Text>

СОЦІАЛЬНА ВІДПОВІДАЛЬНІСТЬ ЯК СКЛАДОВА ЕТИКИ

**Соловей А.О., к.і.н, доц., Ботіка Т.С., к.і.н., доц., Мамроцька О.А., к.і.н., доц.
Одеський національний технологічний університет, м. Одеса**

Багатовіковий світовий досвід, що склався в різних типах цивілізацій, в різних країнах світу, яскраво показав, що господарська діяльність, крім суто економічних аспектів, особистого й суспільного інтересу, вигоди, повинна регулюватися етичними та моральними принципами, без дотримання яких будь-яка діяльність у довгостроковій

перспективі приречена на провал. Тому одним із важливих елементів бізнесу виступає його етична складова. Сьогодні, в умовах глобалізації, це питання стає значно ширшим. Можна стверджувати, що соціальна відповідальність перетворилася у принципово важливу частину етики бізнесу, що зумовлює його ефективність і конкурентоспроможність. У зв'язку з цим дослідження соціальної відповідальності як складової етики набувають великого наукового і практичного значення.

Протягом існування людства серед науковців і практиків досить часто відбувалися дискусії щодо мети підприємницької діяльності. Деякі з них наголошували тільки на отриманні прибутку, інші наполягали на тому, що підприємець має віддавати частину цього прибутку на потребу суспільства. Враховуючи історичний чинник, варто відзначити діяльність меценатів, таких як, члени родини Терещенків (Україна), Е. Карнегі (США). Останній одним із перших підняв питання соціальної відповідальності. Саме Е. Карнегі, власник найбільшої сталеливарної компанії США, сформулював два основних положення, на яких ґрунтується поняття соціальної відповідальності – благодійність і служіння.

У світовій практиці накопичений досвід у сфері соціальної відповідальності. Перші спроби вивчення питання корпоративної соціальної відповідальності мали місце ще на початку ХХ ст. Протеїї систематичний аналіз розпочався з виходу роботи Г. Боуена «Соціальна відповідальність бізнесмена» («Social Responsibilities of the Businessman»), яка побачила світ у 1953 р. та стала основою сучасного розуміння ролі і місця корпоративної соціальної відповідальності у житті суспільства, в тому числі його етичної складової. На думку Г. Боуена, розуміння соціальної відповідальності передбачає визнання суспільної ролі самого бізнесмена, як відповідного морального агента, здатного не тільки сприймати і враховувати цінності суспільства, але й активно брати участь в їх формуванні. Більш повний аналіз становлення та розвитку аналогічних концепцій, а також спроби їх класифікації та систематизації наведено у працях А. Керролла, Р. Штойера, К. Девіса та ін.

В кінці 60 – на початку 70-х рр. ХХ ст. у США, Великій Британії, Японії, Німеччині почала формуватися концепція соціально відповідального бізнесу. Згідно цієї теорії бізнес повинен не тільки дбати про прибуток та сплату податків, які розподіляються державою на вирішення соціально значущих проблем, а й розділити з суспільством відповідальність за соціальну несправедливість, економічну нерівність та екологічні проблеми, беручи участь в економічній адаптації соціально незахищених верств населення, в охороні навколишнього середовища.

Не менш значущими для підприємців є відповідальність перед суспільством, соціальна етика. Адже кожна організація використовує у своїй діяльності матеріальні, фінансові та трудові ресурси і тому повинна усвідомлювати свій обов'язок, нести відповідальність перед суспільством, спрямовуючи частину доходів та зусиль на його благо і вдосконалення. Тому важлива роль належить етиці ділового співробітництва, виявом якої є дотримання правил і норм партнерства, конкурентної боротьби, турбота про ділову репутацію фірми та людей, причетних до неї.

Можна виділити наступні риси, що формують підприємницьку етику. Перша риса – це заповзятливість, яка розуміється як здатність досягати поставленої мети за рахунок власної ініціативи, винахідливості, практичної кмітливості, готовності йти на певний ризик, приймати і реалізовувати оригінальні ідеї. Друга – це соціально-новаторський характер діяльності підприємця, його особлива роль у ринковій трансформації економіки. І нарешті, третя риса, що визначає природу підприємця, – це людський фактор, людина, зусилля якої в умовах ринкової економіки, спрямовані на одержання прибутку, поєднуються з етичною та психологічною готовністю до відповідального, чесного цивілізованого підприємництва. Це означає, що в будь-якій підприємницькій діяльності повинні враховуватися інтереси і потреби держави та всього суспільства.

Дослідники продовжують постійні пошуки щодо можливостей етичної організації бізнесу. При цьому враховується той факт, що починаючи з середини ХХ ст., економіка все більше набуває глобального характеру. Виникли і активізували свою діяльність типові для

глобальної економіки суб'єкти: транснаціональні корпорації, банки, біржі, а також міжнародні організації, створені з метою регулювання міжнародного економічного процесу. Наразі вони справляють надзвичайно великий вплив на економіку окремих країн та світу вцілому. Згідно з дослідженнями Центру Етики бізнесу, «корпорації набагато більше стурбовані етикою сьогодні, ніж у минулому, вони зробили конкретні кроки по впровадженню етики в свою практику».

Організації розробляють різні заходи з метою підвищення характеристик етичності поведінки керівників і працівників. До таких заходів відносяться розробка етичних нормативів, створення комітетів з етики, проведення соціальних ревізій і навчання етичної поведінки.

Етичні нормативи, наприклад, описують систему загальних цінностей і правила етики, яких, на думку організації, повинні дотримуватися її працівники. Вони розробляються з метою опису цілей організації, створення нормальної етичної атмосфери та визначення етичних рекомендацій у процесах прийняття рішень.

Деякі організації також створюють постійні комітети для оцінки повсякденної практики з точки зору етики. Майже всі члени таких комітетів – керівники вищого рівня. Деякі організації не створюють таких комітетів, але наймають фахівців з етики бізнесу, так званих адвокатів з етики. Роль таких адвокатів – вироблення суджень з етичних питань, пов'язаних з діяльністю організації, а також виконання функції «соціальної совісті» організації.

Ще один підхід, який використовується організаціями для підвищення показників етичності поведінки, – навчання етичній поведінці керівників і рядових працівників. При цьому працівників знайомлять із етикою бізнесу і підвищують їх сприйнятливість до етичних проблем, які можуть перед ними виникати.

Таким чином, соціальна відповідальність як важлива складова етики, здійснює значний позитивний вплив на розвиток економічної діяльності, як окремих підприємств, так і в усьому світі. У зв'язку з цим, доцільним є вивчення світового досвіду соціально відповідального бізнесу, а також впровадження його у вітчизняній економіці з урахуванням особливостей її розвитку.

РОЗВИТОК СТРЕСОСТІЙКОСТІ СТУДЕНТІВ ВНЗ В СУЧАСНИХ УМОВАХ

**Черкаський А.В., кандидат історичних наук, доцент
Одеський національний технологічний університет, м. Одеса**

На сучасному ринку праці найбільш затребуваним є фахівець, здатний здійснювати професійну діяльність на максимумі своїх можливостей, вміти регулювати свій емоційний стан, протистояти впливу стресогенних факторів і зберігати здатність до ефективного виконання роботи в стресових ситуаціях. Вперше поняття «стрес» було введено в 1936 р. канадським фізіологом Г. Сельє. Він дав йому наступне визначення – «стрес є неспецифічна відповідь організму на будь-яку пред'явлену йому вимогу». Згідно з його концепцією при дії факторів стресового характеру в організмі виникає так званий загальний адаптаційний синдром неспецифічної пристосувальної реакції, спрямованої на підтримку рівноваги і сталості внутрішньої системи організму або так званого гомеостазу. У разі якщо чинний фактор має незначний вплив, то організм зберігає високі функціональні можливості. В іншому випадку відбувається перенапруження регуляторних систем і виснаження адаптаційних сил організму. Адаптація людського організму полягає не тільки в підтримці структурної та енергетичної рівноваги, а й рівноваги інформаційних процесів. Таким чином, будь-який інформаційний вплив - це зміна зовнішнього або внутрішнього середовища і, як наслідок, зміна психічної діяльності і поведінки з метою збереження гомеостазу.

ПРОБЛЕМИ ОРГАНІЗАЦІЇ ФІНАНСУВАННЯ ВЛАСНОГО БІЗНЕСУ Стасюкова К.В.....	382
--	-----

СЕКЦІЯ «ОБЛІК І АУДИТ»

ПРОДУКЦІЯ ОЛІЄЖИРОВОГО ПІДКОМПЛЕКСУ УКРАЇНИ НА ЗОВНІШНЬОМУ РИНКУ АГРОПРОДОВОЛЬЧОЇ ПРОДУКЦІЇ – АНАЛІЗ СУЧАСНОГО СТАНУ ТА ПЕРСПЕКТИВИ РОЗВИТКУ Антонюк П.О., Антонюк О.П., Ступницька Т.М., Баранюк Х.О.....	383
МЕТОДИЧНИЙ ПІДХІД ЩОДО ОЦІНКИ КОНКУРЕНТОСПРОМОЖНОСТІ ХАРЧОВОЇ ПРОМИСЛОВОСТІ УКРАЇНИ НА ОСНОВІ СТРАТЕГІЧНОГО АНАЛІЗУ НА МАКРО- ТА МЕЗОРІВНЯХ ЇЇ ДОСЛІДЖЕННЯ Купріна Н.М.....	385
РОЛЬ МОНІТОРИНГУ ЯК СТАТИСТИЧНОГО МЕТОДУ ДОСЛІДЖЕННЯ ЕФЕКТИВНОСТІ ДІЯЛЬНОСТІ ПІДПРИЄМСТВА Ощепков О.П., Магденко С.О.....	387
ПРОВІДНІ НАПРЯМКИ РОЗВИТКУ ГАЛУЗЕЙ У КОНТЕКСТІ ПІДНЯТТЯ ЕКОНОМІКИ УКРАЇНИ Немченко В.В., Колеснік В.І.....	388
ОСОБЛИВОСТІ ФІНАНСОВОГО ЗАБЕЗПЕЧЕННЯ СТАЛОГО РОЗВИТКУ СУБ'ЄКТІВ ГОСПОДАРЮВАННЯ Тарасова О.В.....	389

СЕКЦІЯ «ЕКОНОМІЧНА ТЕОРІЯ ТА ФІНАНСОВО-ЕКОНОМІЧНА БЕЗПЕКА»

ОСОБЛИВОСТІ ЗАБЕЗПЕЧЕННЯ ПРОДОВОЛЬЧОЇ БЕЗПЕКИ УКРАЇНИ В УМОВАХ ВОЄННОГО СТАНУ: ПРАВОВИЙ АСПЕКТ Шишлюк В.Р.....	391
ДЕЛЕГУВАННЯ - ЯК ІНСТРУМЕНТ ЕФЕКТИВНОГО УПРАВЛІННЯ НА ПІДПРИЄМСТВІ Заболотна О.С. Работін Ю.Г.....	393
КАТЕГОРІЯ ПОТРЕБ В ЕКОНОМІЧНІЙ ТЕОРІЇ Згадова Н.С., Ткачук Т.І., Павленко Г.М., Згадова Н.С.....	395

СЕКЦІЯ «ХОЛОДИЛЬНІ УСТАНОВКИ І КОНДИЦІОНУВАННЯ ПОВІТРЯ»

ДОСЛІДЖЕННЯ ЕФЕКТИВНОСТІ РОБОТИ АКЦІАЛЬНО-ПОРШНЕВОГО КОМПРЕСОРА АВТОМОБІЛЬНОГО КОНДИЦІОНЕРА Яковлев Ю.О., Семко А.С.....	397
ПРИНЦИПИ СИСТЕМНОГО АНАЛІЗУ КЛІМАТИЧНИХ УСТАНОВОК ДЛЯ ВИРОБНИЦТВА ЕНТОМОЛОГІЧНИХ ПРЕПАРАТІВ Піщанська Н.О., Подмазко О.С.....	399

СЕКЦІЯ «ФІЛОСОФІЯ І ПРАВО»

РОЗУМІННЯ ПРАВОВОЇ ДЕРЖАВИ У ФІЛОСОФІЇ І. КАНТА Мельник Ю.М., Тодорова С.М., Шевченко Г.А.....	400
МАРОДЕРСТВО: МОРАЛЬНИЙ І ПРАВОВИЙ АСПЕКТ Осадча І.А.....	401
СОЦІАЛЬНА ВІДПОВІДАЛЬНІСТЬ ЯК СКЛАДОВА ЕТИКИ Соловей А.О., Ботіка Т.С., Мамроцька О.А.....	402
РОЗВИТОК СТРЕСОСТІЙКОСТІ СТУДЕНТІВ ЗВО В СУЧАСНИХ УМОВАХ Черкаський А.В.....	404
ОПІР СЕЛЯНСТВА СУЦІЛЬНІЙ КОЛЕКТИВІЗАЦІЇ В ОДЕСЬКОМУ ОКРУЗІ У 1930 РОЦІ Шишко О.Г.....	406
ВІЙНА В УКРАЇНІ ТА ЗАГРОЗА СВІТОВОЇ ПРОДОВОЛЬЧОЇ БЕЗПЕКИ Черняк Г.А.....	408

СЕКЦІЯ «ФІЗИЧНА КУЛЬТУРА ТА СПОРТ»

ФІЗИЧНА КУЛЬТУРА У КОЛІ ОСОБИСТОГО ЖИТТЯ СТУДЕНТА Кананихіна О.М., Сергєєва Т.П.....	410
ВИЗНАЧЕННЯ РІВНЯ ФІЗИЧНОЇ ПІДГОТОВЛЕНОСТІ СТУДЕНТІВ ТЕХНОЛОГІЧНИХ ФАКУЛЬТЕТІВ Струк Б.І.....	412